

Til Egenkapital kan det formentlig — uanset de i § 12, 2. Stk., foreslaaede Bestemmelser — forsvares ogsaa at henregne Konto til Imødegaaelse af Tab paa Kurs-svingninger. Ogsaa indbetalt Garantikapital medregnes, men derimod ikke tegnet Garanti.

Efter den Praksis, danske Sparekasser hidtil har fulgt, maa det antages, at Kasserne almindeligvis allerede har anbragt forholdsvist mere paa de under I angivne Maader, end Forslaget her foreskriver. Nogen Ændring i Praksis paa dette Punkt vil formentlig ikke finde Sted og tilsigtes heller ikke med Forslaget, der udelukkende tager Sigte paa at opstille en vis Grænse, hvorunder Kasserne — bortset fra en Overgangstid — ikke maa gaa. At stille større Krav end foreslaaet er paa den anden Side næppe muligt, i hvilken Forbindelse iøvrigt bemærkes, at ogsaa de Midler, der anbringes som under II angivet, selvfølgelig skal anbringes paa fuldt betryggende Maade.

Til Punkt c) bemærkes:

Sparekasserne er ikke afskaaret fra at yde Laan i faste Ejendomme udover de her angivne Grænser, men kan i saa Fald til primære Anbringelser kun medregne den Del af de paagældende Laan, der er ydet under lagttagelse af de under I. c. angivne Regler.

Sondringen mellem primære og sekundære Anbringelser er alene tænkt som en intern Rettesnor for Sparekasserne og en Støtte for Sparekassetilsynet i dettes Arbejde, medens det ligger udenfor Lovforslagets Hensigt, at den paagældende Sondring skal give sig Udtryk i Sparekassernes til Offentliggørelse bestemte Regnskaber.

Til § 10.

1.—2. Stk., der træder i Stedet for Sparekasselovens § 10, 1. Stk., er bragt i en Form, der svarer til Banklovens § 11, 1.—2. Stk. Likviditetsprocenten bør være højere end den nugældende (5), fordi Kasse og Banktilgodehavende er medregnet, men kan være lavere end de 10 pCt., der kræves for Banker. En Likviditetsprocent paa 8 synes herefter rimelig. Af ialt 530 Sparekasser var der pr. 31. Marts 1936 et Antal af 79, i hvilke Procenten var under 8. Tallet er dog større end normalt som Følge af de senere Aars Likviditetsvanskeligheder. Det vil herefter i de første Aar formentlig være nødvendigt i et vist Omfang at benytte Dispensationsbeføjelsen i Paragraffens sidste Stykke.

Likviditeten er ligesom i Bankloven sat i Forhold til de samlede Gældsforpligtelser,

medens den i den nugældende Sparekasselov er sat i Forhold til Sparernes Tilgodehavende. I øvrigt har man udtrykkeligt fastslaaet, at Værdipapirer, der kommer i Betragtning ved en Opgørelse af Likviditeten, skal medregnes til Dagskurs, idet en anden Fremgangsmaade ikke vilde være naturlig i denne Forbindelse.

Det er ikke fundet paakrævet som i Bankloven at fastsætte nogen Regel om 8 Dages Udsættelse med Hensyn til Indberetning.

3. Stk. svarer til Sparekasselovens § 10, 2. Stk. Dog er udenlandske Værdipapirer medtaget.

4. Stk. svarer til Sparekasselovens § 10, 3. Stk., idet der dog er indsat en Bestemmelse, der i Lighed med Bestemmelserne i Banklovens § 12 sætter en Grænse for den enkelte Kundes Engagement i en Sparekasse. En passende Frist til den Nedbringelse af bestaaende Engagementer, der eventuelt nødvendiggøres af det foreslaaede, vil kunne tilsikres Sparekasser i Medfør af Paragraffens sidste Stk.

5. Stk. svarer til Sparekasselovens § 10, 5. Stk.

Den i den gældende Sparekasselovs § 10, 4. Stk., indeholdte særlige Regel vedrørende Adgangen til at udlaane mod Selvskyldnerkaution foreslaas ophævet, idet Reglen ikke findes fornøden under Hensyn til de i Forslagets § 9 indeholdte Bestemmelser vedrørende Midlernes Anbringelse.

Til § 11.

1. Stk. svarer til Sparekasselovens § 11, 1.—3. Stk. Dog er Dispensationsbestemmelsen i 1. Stk. henført til den foreslaaede Paragrafs 2. Stk., saaledes at den ogsaa kommer til at omfatte Bestemmelserne om Ind- og Udlaansbøger. Det vil herefter blive muligt, hvor Sikkerheden synes betryggende og Forholdene iøvrigt taler derfor, at tillade f. Eks. maskinelle Bogførings-systemer med Kontokort i Stedet for Bøger.

For at forebygge Misforstaaelser er der indføjet en Bestemmelse om, at betalte Renter skal bogføres paa Kontoen for et Udlaan.

Det er forekommet, at de to Personer, der fører Kassebøgerne, er nært beslægtede eller paa anden Maade staar i nær Tilknytning til hinanden, et Forhold, der i visse Tilfælde kan være uheldigt. Et lignende Forhold kan foreligge med Hensyn til Bogholder og Kasserer, jfr. § 8, 5. Stk., eller mellem de to Personer, der sammen kan forpligte en Sparekasse, jfr. § 8, 6. Stk. Der er dog ikke fundet ganske tilstrækkelig